

Setmanari portaniveu de la Joventut d'Esquerra "Estat Català" de Badalona i Santa Coloma de Gramanet

8 FEBRER 1936

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CARME, 57

NÚMERO SOLT: 20 CTS

Candidatura per a diputats a Corts

BARCELONA - CIUTAT

LLUIS COMPANYS I JOVER
MARTI BARRERA I MARESMÀ
LLUIS NICOLAU D'OLWER
PERE COROMINES I MUNTANYA
JAUME AGUADE I MIRO
MARIA RUBIO I TUDURI
JOSEP SUNYOL I GARRIGA
JOSEP MARIA MASSIP I IZABAL

PERE FERRER I BATLLE
CLAUDI AMETLLA I COLL
RAMON NOGUES I BIZET
FAUSTI BALLVE I PELLICE
RAMON PLA I ARMENGOL
JOAQUIM VALDES
JOAQUIM MAURIN I JULIA
PERE AZNAR SESERA

CIUTADANS D'ESQUERRA!!

EL TEU DEURE ES VOTAR LA CANDIDATURA DEL FRONT POPULAR.

Les grans campanyes de "Sol Ixent"

Un anyet de censura ha fet molt bon profit als brunets de Badalona. De tant no sentir-se contradits s'han arribat a creure que ho feien bé i en els darrers números agafen un to de suficiència que ni el Pare Crospis quan va tip.

Amb uns gràfics que ens recorden la propaganda d'aquelles estafades de la venda de solars a terminis, volen demostrar-nos que han solucionat l'atur forçós del ram de la construcció. Nosaltres afirmem que, efectivament, del 6 d'octubre ençà s'ha construït molt més que durant els dos anys anteriors però aquesta activitat no ha estat pas fruit d'una obra de govern, sinó que és conseqüència d'una treva en el sabotatge que fan a la República els propietaris de la Lliga. Aquesta genteta prefereix tenir els solars improductius abans de donar feina als parats. A Barcelona ha esdevingut el cas vergonyós de l'edifici de la Canadenca a la plaça de Catalunya, les obres del qual foren represes l'endemà dels fets d'Octubre després de dos anys de paralització, que representaven una pèrdua diària de mil pessetes. d'interessos dels sis milions que val el solar. I cassos com aquest n'hi han a dotzenes i n'hi hauran fins que les esquerres es decideixen per la confiscació o per l'impost progressiu sobre el capital improductiu.

L'altra gran campanya de "Sol Ixent" fa referència al paper municipal de Barcelona. Pobres obrers catalans! Amb el seu afany de votar les esquerres s'estan arruïnant sense adonar-se'n. Si segueixen amb aquesta afició suïcida, tots els valors que tenen en carterà adquirits durant tots aquests anys de jornals esplèndids, gratificacions, sobresous, participació en els beneficis, etc. etc... es convertiran en papers mullats i aleshores hauran de renunciar a la "querida", a l'estiueig, als àpats

de llagosta, etc. etc., i a tots els avantatges que gaudeixen del 6 d'octubre ençà.

Si els homes de la Lliga ficats a l'ajuntament saben fer pujar el paper ¿perquè no fan pujar els "suros", els "núries", els "discos" i tots aquests papers mullats amb els quals estan ficats des del primer dia? Per nosaltres no estiguin! Que pugui tot! Que disfrutin! Un dia o altre s'acabarà la fam dels de baix!

Militant d'Estat Català, per damunt de diferències de matig, de tàctica o de fons, el teu deure és el de votar el FRONT POPULAR i fer que el voten els teus familiars, el teu deure és convertir-te en el seu propagandista en tots els llocs a on tinguis lloc i ocasió.

Empassat la saliva, oblida els greuges, no et recordis del calvari que has sofert i del que et toca sofrir, l'hora d'enderrocar ídols, de demanar comptes, d'exigir responsabilitat ja arivarà.

ARA manen els nostres morts, els d'Astúries, els de tot Ibèria. ARA manen els que entre reixes clamen amb el braç alçat i el puny clos per la seva llibertat. Ara manen els que a l'exili sofreixen privacions i enyoren la Pàtria.

Aquesta és l'única disciplina que deus obeir. Aquest és l'imperatiu del moment.

De l'ahir i del demà ja tindràs l'hora d'ocupar-te'n.

ARA cal derrotar les dretes.

ARA cal rentar la sang i el llot que dos anys de concubinatge han escampat arreu de la Península.

Les el-leccions i els Bisbes

No ha d'estranyar a ningú l'introumissió del Cardenal Primat d'Espanya i dels seus Bisbes a la lluita política plantejada al nostre país; no cal estranyar que mixtificant els principis de l'Església, els seus dignataris prenguin partit en pro de les oligarquies imperants en contra dels humils i els desamparats; per cada Cardenal Lavignie, hi ha cinquanta Cardenals Segura.

Els dirigents de l'Església són més amants del poder temporal que de l'espiritual; Richelieu, Mazarino, Cisneros, Alberoni, etc... mantenien viva l'intransigència religiosa amb la força de les armes; perseguïen el lliure examen, la llibertat de consciència, amb les més refinades tortures i armaven exèrcits que devastaven les nacions en nom de l'Església Catòlica, cada vegada que aquestes s'aixecaven per emancipar-se de la seva tutela.

Els tirans grans o petits contaven sempre amb la benedició Papal. Eren fills predilectes de l'Església, tots els *sàtrapes* que menaven Europa, i si alguna vegada entre tants, n'hi havia algun que intentava desviar el curs de la Història, l'Església sempre trobava mans mercenàries i fanàtiques que acabaven amb la seva vida, tal, entre altres, el cas d'Enric IV de França que fou occit per Ravallae perquè es posà en front de la tenebrosa Companyia de Jesús, Companyia que per assegurar la seva

omnipotència no ha respectat ni el Soli Pontifici. El punyal i l'aigua tofana eren els seus arguments més persuasius.

Més cap als nostres temps, hem vist que els atiadors de les guerres civils han estat els Bisbes i els clergues, en nom de Déu, Pàtria i Rei i alguns d'ells han alternat el seu ministeri amb el de caps de guerrilla i no han estat pas dels menys ferotges.

Les banderes de les faccions absolutistes del nostre país, portaven brodades les imatges de l'Immaculada i de la Verge del Pilar i aquestes santès matrones algunes vegades han estat testimonis del saqueig, l'incendi i l'estupre; la disoluta Donya Blanca portava un seguici de clergues i no sabem qui era més caníbal si en Cucala o el Bisbe Queixal.

Els temps moderns, han bandejat en gran part el formidable poder del clericalisme, no deixem però d'estar sotmesos encara a la seva nefasta influència. El capitalisme encara conta amb ell per defensar els seus últims reductes, al nostre país. La banca i la gran indústria viuen controlades per els jesuïtes, que no ténen cap escrúpol d'alternar amb els seus enemics seculars, els jueus. El fi justifica els mitjans. Els ininteressos dels capitalistes semites i jesuïtes són els mateixos, i tant els uns com els altres quan d'ells és traeta, saben relegar els seus Déus al quarto dels mals mals endreços.

El Papat ha abandonat a Don Sturzo, el cap dels populistas italians i s'ha sotmès a Mussolini que el tractà a vergassades a canvi d'uns quants milions i una paròdia ridícula de poder temporal. Els bisbes alemanys han jurat fidelitat a Hitler que ha empressonat els seus ministres i els ha reduït l'influència a la mínima proporció.

Tots els poders tirànics han contat i conten amb la benedició apostòlica. Aquesta tergiversació de l'esperit de la doctrina del Cristianisme, s'aplica ara sense rubor ni escrúpol; els bisbes publiquen pastorals recomanant les candidatures del Front d'Ordre que han aplegat al seu redós els causants de tots els desordres, totes les conculcacions més matuseres del dret de gens; conten doncs amb la protecció dels ungits del Senyor.

I el poble cándid, els páries, els descaimisats, la xusma, desordenada e incivil, segons diuen ells, ingènua solament, diem nosaltres, cada vegada que iradament s'ha revoltat, com a primer providència s'ha preocupat de salvaguardar les seves vides i hisendes, la igualtat de tracte no ha estat vista per enlloc, no han llegit cap pastoral blasmant els carnatges de la repressió asturiana, el més que han fet ha estat amargar els últims moments dels condemnats a mort enviant-los hi un capellà.

Qui sembla vents recull tempestats; el catolicisme nasqué i prengué gran volada.

La política social amb que adornen els seu sprogrames tots els partits troglodites, que formen el conglomerat anomenat "Front d'Ordre", es resumeix amb aquells mots que llençaven en moments de desesperació les masses obreres de mig segle enrà. "Pau i treball."

Per dotze hore sde treball, nous rals de pa i la benedició apostòlica.

Això és el que anyoren. Els Güell, els Godó, els Bertran i Serra, els Tolrà etc., amb aquest programa es feren milionaris.

Aquells eren els temps paradisiacs. Els obrers paraven l'esquena i sofriren com uns xais.

Però quan els obrers demanen el seu lloc en el baquet de la vida, llavors..., ¡ah!, llavors es fan candidatures antimarxistes i candidatures d'ordre i barrejats i lligats en un feix, hi trobeu des del Primat d'Espanya al més infecte capità de lla-dres.

Els qui es vénen el poder espiritual i els qui el compren.

Voteu i feu votar la candidatura del Front Popular